

Paulus predigt die Weisheit Gottes

¹Auch ich, liebe Brüder, als ich zu euch kam, kam ich nicht mit hohen Worten oder hoher Weisheit, euch zu verkündigen das Geheimnis Gottes.²Denn ich hielt es für richtig, unter euch nichts Anderes zu wissen, als allein Jesus Christus, den Gekreuzigten.³Und ich war bei euch in Schwachheit und in Furcht und mit großem Zittern;⁴und mein Wort und meine Predigt waren nicht in überredenden Worten menschlicher Weisheit, sondern in Erweisung des Geistes und der Kraft,⁵auf dass euer Glaube bestehe nicht auf Menschenweisheit, sondern auf Gottes Kraft.

⁶Wovon wir aber reden, das ist dennoch Weisheit bei den Vollkommenen; nicht eine Weisheit dieser Welt, auch nicht der Herrscher dieser Welt, die vergehen.⁷Sondern wir reden vom Geheimnis der Weisheit Gottes, die im Verborgenen ist, die Gott vorherbestimmt hat vor aller Zeit zu unserer Herrlichkeit,⁸die keiner von den Herrschern dieser Welt erkannt hat; denn wenn sie die erkannt hätten, so hätten sie den HERRN der Herrlichkeit nicht gekreuzigt.⁹Sondern wie geschrieben steht: "Was kein Auge gesehen hat und kein Ohr gehört hat und in keines Menschen Herz gekommen ist, was Gott bereitet hat denen, die ihn lieben."¹⁰Uns aber hat es Gott offenbart durch seinen Geist; denn der Geist erforscht alle Dinge, auch die Tiefen der Gottheit.¹¹Denn welcher Mensch weiß, was im Menschen ist, als allein der Geist des Menschen, der in ihm ist? So weiß auch niemand, was in

پیام پولس: عیسی مسیح مصلوب شده

¹و من، ای برادران، چون به نزد شما آمدم، با فضیلت کلام یا حکمت نیامدم چون شما را به سرّ خدا اعلام می نمودم.² زیرا عزیمت نکردم که چیزی در میان شما دانسته باشم جز عیسی مسیح و او را مصلوب.³ و من در ضعف و ترس و لرزش بسیار نزد شما شدم،⁴ و کلام و وعظ من به سخنان مقنع حکمت نبود، بلکه به برهان روح و قوّت،⁵ تا ایمان شما در حکمت انسان نباشد بلکه در قوّت خدا.

⁶لکن حکمتی بیان می کنیم نزد کاملین، امّا حکمتی که از این عالم نیست و نه از روسای این عالم که زایل می گردند.⁷ بلکه حکمت خدا را در سرّی بیان می کنیم، یعنی آن حکمت مخفی را که خدا پیش از دهرها برای جلال ما مقدّر فرمود،⁸ که احدی از رؤسای این عالم آن را ندانست زیرا اگر می دانستند خداوند جلال را مصلوب نمی کردند.⁹ بلکه چنانکه مکتوب است: چیزهایی را که چشمی ندید و گوشی نشنید و به خاطر انسانی خطور نکرد، یعنی آنچه خدا برای دوستداران خود مهیا کرده است.¹⁰ امّا خدا آنها را به روح خود بر ما کشف نموده است، زیرا که روح همه چیز حتّی عمقهای خدا را نیز تفحص می کند.¹¹ زیرا کیست از مردمان که امور انسان را بدانند جز روح انسان که در وی می باشد. همچنین نیز امور خدا را هیچ کس ندانسته است، جز روح خدا.¹² لیکن ما روح جهان را نیافته ایم، بلکه آن روح که از خداست تا آنچه خدا به ما عطا فرموده است بدانیم.¹³ که آنها را نیز بیان می کنیم نه به سخنان آموخته شده از حکمت انسان، بلکه به آنچه روح القدس می آموزد و روحانیا را با روحانیا جمع می نماییم.¹⁴ امّا انسان نفسانی امور روح خدا را نمی پذیرد زیرا که نزد او جهالت است و آنها را نمی تواند فهمید زیرا حکم آنها از روح می شود.¹⁵ لکن شخص روحانی در همه چیز حکم می کند و کسی را در او حکم نیست.¹⁶ زیرا کیست که فکر خداوند را دانسته باشد تا او را تعلیم دهد؟ لکن ما فکر مسیح را داریم.

1 Corinthians 2

Gott ist, als allein der Geist Gottes.¹² Wir aber haben nicht empfangen den Geist der Welt, sondern den Geist aus Gott, damit wir wissen können, was uns von Gott gegeben ist;¹³ davon reden wir auch nicht mit Worten, wie sie menschliche Weisheit lehren kann, sondern mit Worten, die der Heilige Geist lehrt, und beurteilen Geistliches für Geistliche.¹⁴ Der natürliche Mensch aber kann nichts vom Geist Gottes wahrnehmen; es ist ihm eine Torheit, und er kann es nicht erkennen; denn es muss geistlich beurteilt sein.¹⁵ Der geistliche Mensch aber beurteilt alles, und wird doch selber von niemand verurteilt.¹⁶ Denn "wer hat des HERRN Sinn erkannt, oder wer will ihn unterweisen?" Wir aber haben Christi Sinn.